

fra latinamerikanske lande og fra østblokken, således at de vestlige lande kan komme til at stå alene med deres eventuelle modstand. Det skal i denne forbindelse nævnes, at den føromtalte „våbenhvile“ i den kolde krig mellem Øst og Vest i alt fald kun i formen af de faldne udtalelser gjorde sig gældende i kolonispørgsmålene. I overensstemmelse med tesen om, at fredelig sameksistens ikke er identisk med våbenhvile i den ideologiske krig, fortsatte Sovjetunionen og østblokken som helhed sin hidtidige taktik med at opildne de afro-asiatiske lande til at indtage så radikale standpunkter som muligt.

Så meget mere opmuntrende var det, at de afro-asiatiske lande alligevel i vidt omfang viste interesse for at opnå også de vestlige eller dog flest mulige af de vestlige stemmer til deres forslag. Som følge heraf lykkedes det i en række tilfælde ved forhandlinger i sidste øjeblik at opnå formuleringændringer i afro-asiatiske forslag af en sådan art, at de fleste eller i alt fald en del af de vestlige lande i sidste ende kunne stemme for.

Drøftelserne af de kolonimæssige spørgsmål eller af spørgsmål, der havde tilknytning hertil, i det særlige politiske udvalg og 4. udvalg og senere i forsamlingen strakte sig over en lang række forskellige områder og med de mest forskelligartede stemmemæssige resultater. Til illustration af hovedtendenserne skal her kun i korthed gengives resultaterne for så vidt angår de fire vigtigste problemer, nemlig apartheidspolitikken i Sydafrika, Sydvestafrika, Syd-Rhodesia og de portugisiske oversøiske besiddelser.

a. Om apartheid-politikken i Sydafrika henvises til en særlig redegørelse. Her skal kun bemærkes, at forsamlingen vedtog to politiske resolutioner om dette spørgsmål, som begge blev vedtaget med alle stemmer imod Sydafrikas og Portugals. Sikkerhedsrådets behandling af spørgsmålet, der fandt sted under forsamlingen, førte til en enstemmig vedtagelse.

b. Sydvestafrika. Også om dette spørgsmål vedtog forsamlingen to resolutioner. Den første af disse gentager en række af de af FN tidligere fremsatte krav og i særdeleshed kravet om etablering i Sydvestafrika af en FN-repræsentation. Herudover

indeholdt forslaget imidlertid en opfordring til medlemslandene om at indlede olie-sanktioner imod Sydafrika, hvilket gjorde det umuligt for de vestlige lande at stemme for forslaget. Forhandlinger om ændringer brød sammen som følge af, at de vestlige lande stillede krav, som den afro-asiatiske gruppe fandt for store, hvorefter forslaget vedtoges med 84 stemmer for, 6 imod (de vestlige stormagter, Sydafrika, Portugal og Spanien), medens 17 lande, herunder de nordiske, undlod at stemme. Et senere forelagt resolutionsforslag, som opfordrer sikkerhedsrådet til at behandle Sydvestafrikaspørgsmålet, blev ved underhåndsforhandlinger ændret således, at en henvisning til pagtens kapitel VII udgik, hvorefter det kunne vedtages med 89 stemmer for, kun 2 (Sydafrika og Portugal) imod, medens 3 lande (Frankrig, U. K. og Spanien) undlod at stemme.

c. Om Syd-Rhodesia indbragtes på et tidligt tidspunkt et resolutionsforslag, svarende til et forslag, som tidligere på året var blevet forelagt i sikkerhedsrådet, men dér forkastet på grund af britisk veto. Forslaget, der gik ud på at opfordre Storbritannien til ikke at give området uafhængighed, førend en repræsentativ regering var dannet, og ikke at overdrage den sydrhodesiske regering myndighed over tidligere federale, militære styrker og udrustning, blev vedtaget med 90 stemmer for, herunder de nordiske, medens 2 lande (Sydafrika og Portugal) stemte imod, og 13 lande, nemlig de gamle Commonwealth-lande og et antal vestmagter, undlod at stemme. Et senere fremlagt forslag, som understreger områdets ret til uafhængighed på baggrund af princippet „one man, one vote“ og opfordrer Storbritannien til indkaldelse af en repræsentativ konstitutionel konference, blev vedtaget med 79 stemmer mod 2 (Sydafrika og Portugal), medens 19 lande (vestlige, inklusive de nordiske lande) undlod at stemme. Når disse lande ikke kunne stemme for resolutionen, beroede det i det væsentligste på, at den indeholdt en reference til pagtens kapitel VII.

d. Hvad endelig angår de portugisiske områder blev en resolution, som opfordrer sikkerhedsrådet til at behandle spørgsmålet, vedtaget med 91 stemmer mod 2 (Portugal